ECLI:LV:RIRT:2020:0915.C33259520.3.S

Civillieta Nr. C33259520
C-2595-20/24

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jūrmalā 2020. gada 15. septembrī

Rīgas rajona tiesa,
tiesnese Ilze Freimane,
tiesas sēdes sekretāre Ilze Ruģele,
piedaloties prasītājas pārstāvei /pers. A/,
atbildētāja pārstāvei zvērinātai advokātei Evitai Spalvēnai,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. B/ prasībā pret /pers. C/ par uzturlīdzekļu parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. B/ 2020. gada 28. janvārī cēla tiesā prasību pret /pers. C/ par uzturlīdzekļu parāda piedziņu.

Prasītāja, pamatojoties uz Civillikuma 179. panta otro un piekto daļu, lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļu parādu 8561,24 *euro* apmērā, kā arī visus tiesāšanās izdevumus.

Prasības pieteikumā norādīti šādi argumenti.

[1.1] Starp /pers. B/ un /pers. C/ noslēgtā laulība tika šķirta pie notāra 2012. gada 27. augustā, pusēm 2012. gada 27. jūlijā rakstveidā noslēdzot vienošanos par laulībā dzimušā bērna aizgādību un uzturēšanas kārtību, laulāto kopīgās mantas sadali (turpmāk – Vienošanās).

Lai gan puses tostarp vienojās par uzturlīdzekļu samaksu, tomēr kopš laulības šķiršanas atbildētājs uzturlīdzekļus nav maksājis. Ņemot vērā minēto, prasītāja 2019 gada 17. jūnijā vērsās Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācijā, kura līdz pat prasības iesniegšanas dienai izmaksā prasītājai uzturlīdzekļus atbildētāja vietā.

[1.2] Uzturlīdzekļu parāds aprēķināts par laika posmu no laulības šķiršanas līdz brīdim, kad Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācija uzsāka uzturlīdzekļu izmaksu prasītājai.

Ņemot vērā normatīvajos aktos noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru atkarībā no bērna vecuma un minimālās mēnešalgas izmaiņām uzturlīdzekļu parāds par 2012. gadu ir 284,56 *euro*, par 2013. gadu – 853,68 *euro*, par 2014. gadu – 976 *euro*, par 2015. gadu – 1296 *euro*, par 2016. gadu – 1332 *euro*, par 2017. gadu – 1368 *euro*, par 2018. gadu – 1548 *euro* un par 2019. gadu – 903 *euro*.

Vienlaikus norāda, ka uzturlīdzekļu parādam nav noilguma.

[2] Tiesā 2020. gada 23. aprīlī saņemts /pers. C/ rakstveida paskaidrojums, kurā atbildētājs prasību neatzīst, pamatojoties uz šādiem argumentiem.

[2.1] Puses vienojās, ka atbildētājs varēs neierobežoti tikties ar dēlu un abi vecāki kopīgi piedalīsies bērna uzturēšanā, līdz ar ko laika posmā no 2012. gada līdz 2019. gadam bērns periodiski ciemojās un nakšņoja pie atbildētāja. Tāpat atbildētājs pēc prasītājas lūguma veica maksājumus bērna uzturam skaidrā naudā, kā arī papildus apmaksāja dēla hokeja nodarbības un ceļojumu uz Spāniju laikā no 2017. gada 1. jūnija līdz 2017. gada 18. jūnijam. Materiālo atbalstu bērna aprūpē sniedza arī atbildētāja vecāki.

Ņemot vērā minēto, kopējā prasītājai skaidrā naudā izmaksātā summa nav bijusi mazāka par valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru.

[2.2] No Vienošanās neizriet atbildētāja pienākums veikt uzturlīdzekļa parāda samaksu, jo tajā nav konkrēti atrunāts to samaksas veids vai apmērs, līdz ar to Vienošanās 2.1. apakšpunkts saskaņā ar Civillikuma 1417. panta regulējumu ir spēkā neesošs.

[2.3] Prasītāja līdz 2019. gadam nav viņu informējusi par radušos parādu, līdz ar to atbildētājs neizprot prasītājas rīcību, 2019. gada vasarā vēršoties Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācijā.

[3] Tiesā 2020. gada 11. maijā saņemta prasītājas atsauksme, kurā norādīts, ka atbildētāja rakstveida paskaidrojums ir nepamatots šādu apsvērumu dēļ.

[3.1] Vienošanās 2.1. apakšpunktā iekļautā norāde uz Civillikuma 179. pantu konkretizē uzturlīdzekļu apmēru, līdz ar to Vienošanās paredzētais pienākums maksāt uzturlīdzekļus izriet no ģimenes tiesību regulējuma, kurā skaidri noteikts katra vecāka atbildības apjoms.

Vienīgais, ko atbildētājs šajā laika periodā iegādājās, bija kancelejas preces aptuveni 20 *euro* apmērā. Tāpat apšaubāms atbildētāja apgalvojums, ka viņš 2013. gadā apmaksāja hokeja treniņus, jo pats tos bija vadījis. Tādējādi 2019. gada vasarā, kad prasītāja lūdza atbildētājam materiālo palīdzību angļu valodas nometnei, bet viņš kategoriski atteicās, prasītāja nolēma vērsties Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācijā.

[3.3] Minētajā laika posmā dēls nav regulāri ciemojies pie atbildētāja, turklāt ir bijuši gadījumi, kad bērns nav ticies ar tēvu pat vairākus gadus. Dažreiz bērns palicis pie atbildētāja, tomēr, neskaitot trīs nedēļu braucienu uz Spāniju 2017. gada vasarā, tas nav bijis ilgāk par trim dienām. Nevar uzskatīt, ka atbildētājs, pavadot šo laiku kopā ar dēlu, ir izpildījis savu pienākumu sniegt materiālo atbalstu bērna uzturam.

[4] Prasītājas pārstāve tiesas sēdē prasību uzturēja uz prasības pieteikumā un atsauksmē uz atbildētāja paskaidrojumu norādītā pamata, lūdzot uzturlīdzekļu parāda piedziņu par laika posmu no 2012. gada 1. septembra līdz 2019. gada 31. jūlijam.

Papildus paskaidroja, ka nav sūtījusi rakstveida brīdinājumus, tomēr vairākkārtīgi lūgusi uzturlīdzekļu samaksu mutiski. Tāpat norāda, ka samaksas veikšanu ir jāpierāda atbildētājam. Iepriekš nebija vērsusies Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācijā, jo uzskatīja, ka pati spēs apmaksāt bērna uzturēšanas izdevumus, kā arī gribēja izvairīties no turpmākajiem konfliktiem, it īpaši apstākļos, kad viņai ir labas attiecības ar atbildētāja vecākiem.

[5] Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē prasību neatzina uz paskaidrojumos norādītā pamata un lūdza tiesu prasību noraidīt.

Papildus paskaidroja, ka prasītāja iepriekš nav rakstveidā brīdinājusi atbildētāju par parādu, līdz ar ko secināms, ka strīds par uzturlīdzekļiem radās vienīgi 2019. gada jūlijā, kad prasītāja bez atļaujas kopā ar dēlu pārcēlās uz ārvalstīm. Tādējādi uzturlīdzekļu parāda piedziņa par 6 gadu periodu apstākļos, kad atbildētājs nav iepriekš informēts par tā pastāvēšanu, kopsakarā ar to, ka viņš šobrīd izmaksā uzturlīdzekļus tiesas nolēmumā paredzētajā apjomā, nesamērīgi apgrūtina atbildētāja mantisko stāvokli.

Motīvu daļa

[6] Noklausījusies pušu paskaidrojumus, pārbaudījusi civillietas materiālus, tiesa atzīst, ka prasība par uzturlīdzekļu parāda piedziņu ir pamatota un apmierināma daļēji šādu apsvērumu dēļ.

[6.1] Saskaņā ar 2007. gada 26. novembra dzimšanas apliecību /numurs/ puses ir 2007. gada 22. novembrī dzimušā /pers. E/ vecāki (lietas 10. lapa).

Tāpat starp pusēm nav strīda, ka prasītājai, pamatojoties uz Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācijas 2019. gada 5. jūlija lēmumu, tiek izmaksāti līdzekļi bērna uzturam. Minēto vienlaikus apliecina atbildētāja iesniegtie maksājuma uzdevumi par laika posmu no 2019. gada 15. jūlija līdz 2020. gada 18. aprīlim, kuros daži no maksājumiem pārskaitīti tieši prasītājai (lietas 28.–36. lapa).

Apstākli, ka prasītāja līdz 2019. gada 17. jūnijam nav saņēmusi citus maksājumus no Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācijas, apstiprina tās 2020. gada 21. augustā sniegtā atbilde uz tiesas pieprasījumu (lietas 48.–49. lapa).

Savukārt atbilstoši Tiesu informācijas sistēmā pieejamajiem datiem 2020. gada 2. jūlijā stājies spēkā Rīgas rajona tiesas 2020. gada 12. maija spriedums civillietā Nr. C33276720, noregulējot jautājumu starp pusēm par uzturlīdzekļu piedziņu no 2020. gada 28. janvāra.

[6.2] Prasītājas ieskatā, atbildētāja pienākums veikt uzturlīdzekļu samaksu izriet no 2012. gada 27. jūlija vienošanās pirms laulības šķiršanas par laulībā dzimušā bērna aizgādību un uzturēšanas kārtību, laulāto kopīgās mantas sadali, savukārt samaksas veikšanu ir jāpierāda atbildētājam.

Atbildētājs norāda, ka vienošanās daļā par uzturlīdzekļiem nav pietiekami konkrēti formulēta, līdz ar ko apšaubāma tā spēkā esamība. Vienlaikus uzskata, ka izšķirošā nozīme ir brīdim, kurā radies strīds, par ko prasītāja nav iesniegusi attiecīgus pierādījumus.

Tādējādi no pušu paskaidrojumiem izriet, ka tām pastāv dažāds uzskats par brīdi, no kura atbildētājam radies pienākums segt uzturlīdzekļus, vienošanās satura atbilstošu interpretāciju, kā arī pierādījumu pietiekamību un pierādīšanas pienākuma robežām.

[6.3] Ņemot vērā Civillikuma 6. panta noteikumus, tiesa atzīst, ka Vienošanās saturs un kārtība, kādā veicama no tā izrietošo pienākumu izpilde, nosakāma atbilstoši saistību tiesību vispārējam regulējumam, ja vien tas nav pretrunā ģimenes tiesību institūta būtībai.

Saskaņā ar Civillikuma 1412. pantu par tiesiskā darījuma priekšmetu uzskatāma darbība vai atturēšanās no tās, kuras mērķis ir nodibināt vai atdot lietu tiesību, kā arī darbība ar kādu citu mērķi.

Darījuma priekšmets nav atzīstams par pilnīgi nenoteiktu Civillikuma 1417. panta izpratnē, ja darījumā ir noteikumi, kas ļauj sākotnēji nekonkrētu priekšmetu vēlāk konkretizēt, lietojot objektīvi pastāvošus kritērijus (*sk. Civillikuma komentāri. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgajā zinātniskajā redakcijā. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 1998, 32. lpp.*).

Lai šaubu gadījumā noskaidrotu, vai tiesiskā darījuma priekšmets ir pietiekami konkrēts, piemērojami Civillikuma 1504.–1510. panta noteikumi. Tādējādi, iztulkojot darījumu, vispirms jāskatās uz tajā lietoto vārdu nozīmi un, ja tie nav divējādi saprotami, tad tie cieši jāievēro, ja vien nepierāda, ka tie nesaskan ar dalībnieku gribu. Ja rodas šaubas par vārdu nozīmi, jāievēro to jēgums un darījuma dalībnieka skaidri izsacītais vai kā citādi izrādītais nodoms. Vienlaikus jāņem vērā, ka Vienošanās noslēgta par nepilngadīga bērna aizgādību un uzturēšanas kārtību, secīgi tās saturs primāri noskaidrojams, vadoties no bērna interesēm un ģimenes tiesību regulējumā noteiktajām minimālajām prasībām to ievērošanai.

[6.4] Vienošanās 2.1. apakšpunkts paredz, ka puses atbilstoši Civillikuma 179. panta noteikumiem kopīgi piedalīsies dēla Aleksa uzturēšanā, samērā ar savu mantas stāvokli, vadoties no bērna vajadzībām un interesēm (lietas 12. lapa).

Izvērtējot Vienošanās saturā norādīto kopsakarā uz tajā iekļauto atsauci uz Civillikuma 179. pantu, tiesa atzīst par nepamatotiem atbildētāja iebildumus, ka tiesiskā darījuma priekšmets ir pilnīgi nenoteikts un no tā neizriet atbildētāja pienākums maksāt uzturlīdzekļus.

Tā kā puses nav noteikušas precīzu uzturlīdzekļu apmēru, uzskatāms, ka puses vienojās par Civillikuma 179. panta piektajā daļā, Ministru kabineta 2003. gada 1. jūlija noteikumu Nr. 348 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.2. apakšpunktā (spēkā no 2003. gada 5. jūlija līdz 2012. gada 31. decembrim) un Ministru kabineta 2013. gada 15. janvāra noteikumu Nr. 37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.1. un 2.2. apakšpunktā imperatīvi noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru.

Attiecīgi laikā no 2012. gada 1. septembra līdz 2014. gada 21. novembrim minimālo uzturlīdzekļu apmēru veido 25 % no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, bet laikā no 2014. gada 22. novembra, kad /pers. E/ sasniedza 7 gadu vecumu, – 30 % no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Savukārt atbilstoši Ministru kabineta 2010. gada 30. novembra noteikumiem Nr. 1096, Ministru kabineta 2013. gada 27. augusta noteikumiem Nr. 665 un Ministra kabineta 2015. gada 24. novembra noteikumiem Nr. 656 minimālā darba alga laikā no 2012. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim bija 200 lati (284,57 *euro*), laikā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim – 320 *euro*, laikā no 2015. gada 1. janvāra līdz 2015. gada 31. decembrim – 360 *euro*, laikā no 2016. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim – 370 *euro*, laikā no 2017. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim – 380 *euro* un laikā no 2018. gada 1. janvāra – 430 *euro*.

Tādējādi minimālais ikmēneša uzturlīdzekļu apmērs laika posmā no 2012. gada 1. septembra līdz 2013. gada 31. decembrim bija 71,14 *euro*, kas 16 mēnešos veido 1138,24 *euro* (71,14 x 16), laika posmā no 2014. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 21. novembrim bija 80 *euro*, kas 10 mēnešos un 21 dienā veido 856 *euro* (80 x 10 + 80/30 x 21), laika posmā no 2014. gada 22. novembra līdz 2014. gada 31. decembrim bija 96 *euro*, kas 1 mēnesī un 9 dienās veido 124,80 *euro* (96 + 96/30 x 9), laika posmā no 2015. gada 1. janvāra līdz 2015. gada 31. decembrim bija 108 *euro*, kas gadā laikā veido 1296 *euro* (108 x 12), laika posmā no 2016. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 31. decembrim bija 111 *euro*, kas gada laikā veido 1332 *euro* (111 x 12), laika posmā no 2017. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim bija 114 *euro*, kas gada laikā veido 1368 *euro* (114 x 12), laika posmā no 2018. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 31. jūlijam ir 129 *euro*, kas 19 mēnešos veido 2451 *euro*.

Ņemot vērā minēto un to, ka konkrēts uzturlīdzekļu apmērs izriet no likuma prasībām, kā arī ievērojot Vienošanās tekstā iekļauto norādi uz Civillikuma 179. pantu, tiesa atzīst, ka Vienošanās 2.1. apakšpunkta saturs ir pietiekami skaidrs, secīgi nav pamata apšaubīt tā spēkā esamību.

Vienlaikus nav arī nozīmes, ka Vienošanās tekstā nav konkrēti atrunāts uzturlīdzekļu samaksas veids. Tādējādi apstāklis, ka puses nav pietiekami precīzi vienojušās par kārtību, kādā tiek maksāti uzturlīdzekļi, apdraud vienīgi to iespējas pierādīt savu pienākumu atbilstošu izpildi un nevar ietekmēt bērna tiesības uz uzturlīdzekļiem vismaz minimālajā apmērā.

[6.5] Neskatoties uz to, ka puses Vienošanās 1.1. apakšpunktā izbeigušas vecāku kopīgu aizgādību, nosakot mātes atsevišķu aizgādību pār bērnu, atbildētājam saglabājas dēla uzturēšanas pienākums.

Tā kā prasītāja īsteno atsevišķu aizgādību pār bērnu, tiesai nav pamata apšaubīt, ka tieši māte ikdienā realizē dēla aprūpi, līdz ar to atbildētājam ir jāveic prasītājai līdzekļu samaksa dēla uzturam.

Vienlaikus tiesa norāda, ka atbildētāja pienākumu maksāt uzturlīdzekļus nevar ietekmēt pušu iespējamās nesaskaņas par saskarsmes tiesības izmantošanas kārtību, uz kurām norāda atbildētājs, atsaucoties uz bāriņtiesas sniegto atbildi uz atbildētāja iesniegumu. Tādējādi tiesa atzīst, ka nav nozīmes tam, ka atbildētājs nav iesniedzis tiesā minēto bāriņtiesas atbildi, jo pušu sniegtie paskaidrojumi par ziņām, kas tajā ir norādītas, nav attiecināmas uz izskatāmo lietu.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka prasītāja ir pierādījusi savas tiesības saņemt uzturlīdzekļu samaksu no atbildētāja, līdz ar to turpmāk ir izvērtējama atbildētāja izteikto iebildumu pamatotība.

[6.6] Civillikuma 1838. panta pirmā daļa noteic, ka samaksas veikšanu jāpierāda tam, kas to apgalvo. Arī atbilstoši vispāratzītam tiesību principam negatīvs fakts nav jāpierāda, līdz ar ko tieši atbildētājam jāiesniedz pierādījumus, kas apliecina uzturlīdzekļu samaksu.

Nav pamatota atbildētāja norāde, ka sākotnēji prasītājai ir jāpierāda, ka starp pusēm iepriekš pastāvējis strīds, jo neviens normatīvais akts neparedz šādu priekšnoteikumu parāda rašanās brīža konstatēšanai. Attiecīgi prasībām par uzturlīdzekļu parāda piedziņu nav likumā noteikta ārpus tiesas izskatīšanas kārtība pirms prasības celšanas, piemēram, iepriekš rakstveidā brīdinot otru pusi par radušos parādu, līdz ar to vienīgi no katras personas izvēles atkarīgs, kurā brīdī un kādā veidā tā vēlas īstenot savu aizskarto tiesību un likumisko interešu aizsardzību.

Tā kā atbildētājam laikā no 2012. gada 1. septembra radies pienākums maksāt uzturlīdzekļus, savukārt prasītāja norāda, ka tos nav saņēmusi, par prasītājas aizskāruma rašanās brīdi ir atzīstams tieši 2012. gada 1. septembris, ja vien atbildētājs neiesniedz samaksu apliecinošus dokumentus.

[6.7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 104. pantu pušu paskaidrojumi atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi tiesas sēdē pārbaudīti un novērtēti pierādījumi, vai arī otra puse tos neapstrīd un tiesai nerodas pamatotas šaubas par to patiesumu.

Atbildētājs norāda, ka par visu laika posmu veiktie uzturlīdzekļu maksājumi, dodot prasītājai skaidras naudas līdzekļus un papildus apmaksājot citus izdevumus, piemēram, hokeja treniņus, nav mazāki par valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru.

Neskatoties uz to, atbildētājs nav iesniedzis tiesā nevienu pierādījumu, kas apliecina viņa iebildumus, turklāt arī tiesas sēdē atbildētāja pārstāve apliecināja, ka šādu pierādījumu atbildētāja rīcībā nav. Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst atbildētāja iebildumus par nepamatotiem.

Vienlaikus tiesa ņem vērā, ka prasītāja neapstrīd, ka atbildētājs no 2017. gada 1. jūnija līdz 2017. gada 18. jūnijam kopā ar bērnu devās ceļojumā uz Spāniju. Nav šaubu, ka atbildētājs brauciena laikā īstenoja bērna aprūpi, sedzot dēlam nepieciešamos izdevumus, līdz ar to tiesa uzskata, ka uzturlīdzekļu parāds nav aprēķināms par 2017. gada jūniju 114 *euro* apmērā.

Tāpat no prasītājas pārstāves tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka prasītāja vēlas piedzīt parādu, kas radies līdz brīdim, kamēr uzsākta uzturlīdzekļu izmaksa no Uzturlīdzekļu garantiju fonda. Tā kā Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācija norāda, ka saskaņā ar tās 2019. gada 5. jūlija lēmumu Nr. /numurs/ nolemts izmaksāt prasītājai uzturlīdzekļus no 2019. gada 17. jūnija, tiesa nekonstatē tiesisko pamatu piedzīt uzturlīdzekļus no atbildētāja 189,20 *euro* apmērā par laika posmu no 2019. gada 17. jūnija līdz 2019. gada 31. jūlijam.

Ņemot vērā, ka atbilstoši tiesas veiktajam aprēķinam kopējais minimālo uzturlīdzekļu apmērs par laiku no 2012. gada 1. septembra līdz 2019. gada 31. jūlijam ir 8566,04 *euro*, un tiesa nekonstatē pamatu uzturlīdzekļu parāda piedziņai 303,20 *euro* apmērā, prasība ir apmierināma par uzturlīdzekļu parāda piedziņu 8262,84 *euro* apmērā.

Tā kā prasītāja lūdz uzturlīdzekļu parāda piedziņu 8561,24 *euro*, prasība daļā par 298,40 *euro* piedziņu ir noraidāma.

[6.8] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu sprieduma rezolutīvajā daļā norādāmas prasītājas tiesības par laiku no sprieduma labprātīgas izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6 % gadā no nesamaksātās parāda summas, ņemot vērā Civillikuma 1763. panta noteikumu, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

[6.9] Civilprocesa likuma 42. panta pirmā daļa noteic, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 3. punktu prasītāja no likumā noteiktās valsts nodevas samaksas valsts ienākumos ir atbrīvota.

Ievērojot minēto, no atbildētāja valsts ienākumos piedzenama valsts nodeva 556,76 *euro* apmērā, kas aprēķināta saskaņā ar Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1. punkta "c" apakšpunktu, un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,03 *euro* apmērā.

Ievērojot Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmās daļas nosacījumus, tiesa atzīst par pamatotu noteikt, ka spriedums atbildētājam labprātīgi izpildāms 10 dienu laikā no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 5. panta pirmo daļu, 8. panta pirmo daļu, 92.–97. pantu, 187. panta otro daļu, 189.–193. pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, /pers. B/, personas kods /personas kods/, labā uzturlīdzekļu parādu 8262,84 *euro* apmērā (astoņi tūkstoši divi simti sešdesmit divi *euro* 84 centi), kas izveidojies par laiku no 2012. gada 1. septembra līdz 2019. gada 16. jūnijam.

Atzīt /pers. B/, personas kods /personas kods/, tiesības par laiku no sprieduma labprātīgas izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6 % gadā no nesamaksātās pamatparāda summas.

Noraidīt prasību daļā par uzturlīdzekļu parāda piedziņu 298,40 *euro* apmērā, kas ir veidojies laika posmā no 2017. gada 1. jūnija līdz 2017. gada 30. jūnijam un laika posmā no 2019. gada 17. jūnija līdz 2019. gada 31. jūlijam.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos valsts nodevu 556,76 *euro* (pieci simti piecdesmit seši *euro* 76 centi).

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,03 *euro* (trīs *euro* 3 centi).

Spriedums izpildāms labprātīgi 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Samaksa /pers. B/, personas kods /personas kods/, labprātīgi veicama "Swedbank" AS norēķinu kontā Nr. /konta numurs/.

Valsts nodeva iemaksājama – Saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas numurs 90000050138, Saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta numurs LV55TREL1060190911200. Maksājuma mērķī jānorāda civillietu identificējoša informācija.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami – Saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģistrācijas numurs LV90001672316, Saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta numurs LV51TREL2190458019000. Maksājuma mērķī jānorāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods – 21499 un civillietu identificējoša informācija.

Tiesas izdevumu samaksu apliecinoši dokumenti jāiesniedz tiesas kancelejā, lai netiktu uzsākta nolēmuma piespiedu izpilde.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Tiesnese I.Freimane